

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre 8 K
Fél evre 4 „
Negyed evre 2 „
Egyes szám ára 20 filler.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erno könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyilttér sora egy korona.

Inség előtt a Kanaán.

Alsólendva, augusztus 16.

Szomorú események sujtják évek óta a magyart Hat-nyolc héttel ezelőtt még úgy, ahogy bizva-bizott a magyar gazda abban, hogy a legutóbbi évek szomorú eseményeire az idei év terméséből némi kárpótlást szerez, mert azokon a vidékeken, ahol a múlt év őszenek szintén mostoha viszonyai a gazdanépnek részben megengedték, hogy a lehetőséghez képest megmunkálja földjét, az idei termés kedvezőnek mutatkozott.

Sajnos, a szép reményekben ez évben még keservesebben csalódott a magyar földművelő nép, mert amit még május ígért, amit június kilátásba helyezett, tönkre tette azt a július és augusztus vízadata. Hullott a víz az égből hétszámra és a felhőkből a földművelő Magyarország az idén nem áldást, hanem átkot kapott.

Az ország déli és keleti vármegyéit tönkretette teljesen a vízárdat, elsöpörte nemcsak a termést, de lerombolta a lakóházakat is; ott pedig, ahol nem az árvíz tett kárt, ott az állandó esőzés a mezőn rothasztotta a takarmányt, vagy a jégeső csépelte ki a gazda helyett a szemes gabonát.

Lesujtó látványban van része annak az utasnak, akit a sorsa a magyar rónán visszakeresztül, a zakatoló vonat ablakaiból mindenütt a pusztulás képe tárul a szeméi

elő, mely mögött azután megjelenik a közelítő ős és a téli hónapok inséges képe, amikor a tönkresujtott magyar gazda kényserítve lesz vándorbotot fogni és menekülni ebből az egykor tejben-mézben uszó Kanaánból, az itt reá váró inség elől.

Látjuk mindenütt az óriási pusztulást és pusztítást, a borzalmas kép felett a jótékonyság nemtője is szárnyszegetten, kétségbeesve tekint alá. Szánakozva olvassuk a segélyezésre vonatkozó felhívásokat is, hiszen ki adjon most segítséget ebben az országban, mikor azt lehet mondani, mindenki sujt — ha nem is közvetlenül, de közvetve — bizonyára ez az országos csapás.

Milliókra, sőt talán milliárdra megy a kár, amely értékben és anyagban érte ezt a szegény országot, és a vígasztalan helyzet közepette olvassuk a hivatalos kimutatót, hogy még ha rendesen learathatót volna is a magyar, még akkor is nyolcmillió métermázsával kevesebb búzát hozhatott volna be csűrjébe a tavalyinál, vagyis tehát a legjobb időjárás mellett is ennyivel kevesebb lett volna az ezidei termés. Már ez a körülmény is mily horribilis hiányt jelent a nemzetgazdaságra nézve és ehhez még a rengeteg elemi kár s az átkos külpolitikai bonyodalmak is járulnak.

Igazán tanácstalanul állunk e vígasztalan állapottal szemben, mindazonáltal bizodalommal szólnak a tehetősekhez, hogy adjon ki-ki abból, ami még neki maradt,

a teljesen tönkretett embertársak javára, mert a mostani borzasztó helyzetben egyáltalán csekélynek bizonyul az állam gondoskodása is; ilyen óriási csapással szemben csak a társadalom összességének megmozdulása, a társadalom minden faktorának közreműködése enyhítheti az inség előtt álló Kanaán országos, nagy veszedelmét.

Az alsólendvai hordójelző hivatal megszüntetése.

Az 1874-ben hozott törvény a mértékek és a hordók hitelesítésére az ugynevezett mértékhitelítő hivatalokat rendszerezte. Ezek vezetését egyszerűbb emberekre bízták, akikről iskolákat nem kívántak meg, csupán a szakvizsga letételére voltak kötelezve. A hivatalokat rendszerint ambiciózusabb iparos emberek vezették, akik még a helyesirással is hadilában álltak. A mértékek, mérlegek, hossz mértékek, úrmértékek hitelesítéséhez nagyobb intelligencia és műszaki képzettség szükséges. Ellenőrzésükhöz pedig rendszeresebb szabályok, kiterjedtebb felügyelet kell. Az eddigi mértékhitelítő hivataloknál mindez nem volt meg. A mértékügy terén nálunk ázsiai rendtelenség uralkodott, ami nemcsak a fogyasztóközönségnek, hanem a kereskedőknek is a rovására ment.

Vége az 1907. V. tc. rendet akart teremteni ezen a téren. Kimondotta, hogy ezután a mértékek hitelesítését az újonnan szervezett mértékhitelítő hivatalokra bizza. Ezek vezetője csak felsőbb iskolákat végzett ember lehet. A hordók hitelesítése helyett a jobb hordójelzős kifejezést használták és kimondták, hogy hordójelző hivatal vezetőjének négy középiskolájának kell lenni. A mértékhitelítő hivatalok felállítására az állam, a

Hites és szerető.

Írta: LORÁNDY TIVADAR.

I.

A kis városka kocsmájában vig élet folyik. Az ivó telve van munkásokkal, hajósnéppel és zsákhordó legényekkel, míg a kis mellékszobában egy nő és egy férfi mulat. Ma volt az utolsó előadása a kis cirkuszos-társaságnak, mely néhány hétre itt ütötte fel tanyáját, és annak trapez-„művésznöje“ most bucsuzik a lovagjától. A nő igazi olasz típusú. Koromfekete haja, barna arcú, csillogó sötét szeme és gyönyörűen formált szája rendkívüli bájjal ruházzák fel. Egyik kezében füstölő cigarettát tart, a másikkal pedig a mellette ülő férfit karolja át, ki az érzéki dűzadó kebelhez hajította a fejét. A nő egyik lába egy széken pihent és a felcsuszott ruha plasztikus formájú lábát mutat. Sokat ittak; a sok üres üveg tanúságot tesz erről.

— Nos, kis bolondom, nem iszol? — kérdi a nő, miközben egy még félig telt likőrös üveget nyújt a kedvesének. — Gondold meg, hogy holnap hiába keresed a kis Orettát! Hol lesz az már! A férfi, ki eddig szólanul meredt maga elé, hirtelen felugrott helyéről és vadul felkiáltott:

— Elhagysz? Igazán elhagysz?!
— Híz el kell mennem, kis bolondom. Tudod, hogy ez a mi életünk. De én nem is tudnék úgy élni, mint ti. Mindig egy helyen! Mindig ugyanazon arcokat látni, ez borzasztó! Nekem változatosság kell. Mulatságos élet és nem egyhangúság. No, ígyál!

— Nem, nem iszom főbbit, — felelte a férfi. — Értsd meg Orettám, én nem tudok nélkülélni. Meghalok nélkülé.

A leánynak villant egyet a szeme és magához vont a férfit vadul, szenvedélyesen.
— Nem élhetsz nélkülem, kis bolondom? — suttogta. — Hát jöjj velem! No, jöjj el Orettáddal!

— Igen, elmegyek veled a világ végére is, hisz te vagy egyedüli boldogságom. És szeretni fogsz mindig?
— Mindig, te kis bolondom, — volt a válasz.

— Úgy hát nincs vesztegetni való időnk. Most elhagylak, de csak egy fél órára, míg magamhoz veszem pénzemet és értéktárgyaimat. Azután tied vagyok örökké. Ugy-e örökké, édes Orettám?
— Örökké, — válaszolta a nő és forró csókkal forrt össze ajka a férfival...

Mámoros öleléséből felocsudva, elrohant a férfi.
— Bolond, — jegyezte meg gyunosan a nő és kacagva gyujtott új cigarettára...

II.

— Mama! Mikor jön már haza a papa?! Igy kérdezte anyját egy szőkefürtű leányka, ki egy kis számony jatszódzott. Az anya abbahagyta kézimunkáját s fájdalmas arccal válaszolt:
— Nemsokára, édes kis gyermekem.

— De miért sírsz megint anyusám? Ne sírj mindig, mert akkor a Margitka is sír. Hát nem örülsz, hogy az apuka hazajön?
— Dehogy nem örülök... — válaszolt szo-

rongva az asszony, — hisz azért könnyezem, mert örülök. Hisz oly régóta láttam az apukát és...

Nem birta tovább fájdalmat palástolni, sírogórcs fogta el és a kis leány is hangos sírásra fakadt. Egyszerre az asszony felállt a varrósasztalka mellől és könnyeit letörölve így szólt:

— Ne sírj édes gyermekem, holnap elősz a mamával az apuka elé, hogy hamarabb láthassad. Jó lesz picikém?

A gyermek tapsolni kezdett örömeiben.
— Jaj, de jó lesz! Mamuska édes, menjünk a papához!

Az anya fájdalmas tekintettel nézte gyermekét.
— De most kicsikém, feküdj le ágyacskádba, — szolt, — mert reggel korán kell kelniük...

A gyermek szó nélkül engedte ruháját levetni és alig, hogy anyja a kis ágyba fektette, elaludt s álmában mondogatta: „Apuka! Apuka!“
Az asszony a kis leány ágya melletti székre ült és arcát kezébe teretve, csendesen zokogott.

III.

A kikötő melletti kocsmában tivornya folyik. Az ivóban hajósnép mulat és az uri szobában „Serri brandi“-t iszik egy társaság. Egy szép artista-nő bucsuestélyét ülök. A jökevdi tetőpotján van. A nő — egy szép barna leány — italtól felhevült arccal ül a részeg uracskok között. Egy ledér nótát énekel, kezében pohárral. A refraint a vígadók kórusban éneklék. Az egyik uracs át-karolja a nőt és csókolja, míg egy másik a térdén nyugodt lábát simogatja.

E pillanatban megnyílt az ivó ajtaja és azon át egy férfi lépett a szobába. Sápadt arcú, gon-

hordójelző hivatalok fenntartása pedig a törvényhatóság, esetleg a község feladata. A mérték-hitelesítők állami tisztviselők, a hordójelző azonban nem tagja a vármegyei tisztviselői karnak, hanem csak alkalmazott.

A mértékek hitelesítésére eddig semmiféle szigorúbb rendszabály nem volt. Időszakosan nem is kellett azokat a mérték-hitelesítőhöz vinni. Ezért a hivataloknak kevés jövedelme volt. Ami kis jövedelem befolyt is, azt a hordójelzés szolgáltatta.

A régi hivatalokat fenntartó vármegyék és községek rendszerint úgy szerződtek a hitelesítő-ekkel, hogy átengedték nekik az egész bevételt. Ez volt a fizetésük és ebből kellett nekik a kiadásokat is fedezni. A jövedelem mindenütt olyan kevés volt, hogy szívesen elengedhették.

Mikor az új törvényt végrehajtották, a miniszter kijelentette, hogy ezután ilyen szerződést kötni nem szabad, hanem a hordójelzőknek rendes fizetést kell adni. Ezt azonban takarékosággal állapítsák meg. A szabályrendeletekben tehát 600—800 koronás fizetéseket adtak. A miniszter azonban a szabályrendelet jóváhagyásakor ezeket a kis fizetéseket is redukálta, mert tudta, hogy a hivatalok annyit sem jövedelmeznek, az állam pedig hozzájárulást nem ad. Azt sem akarták, hogy a törvényhatóságok és a községek pótdából fedezzék a hiányt. Most tehát vannak olyan hivatalok, amelyekben a vezetőiknek rendes hivatalos órákat kell tartani, amelyek súlyos anyagi és erkölcsi felelősséggel járnak, amelyek betöltéséhez négy középkora kell, a fizetés azonban évente csak 400—600 korona. Ennyi díjazásért alig akadtak pályázók. Először is, mert szakvizsgát kell letenni, másodsor mert a hordójelzés pizsok munkával járó nehéz feladat. A hordót vízzel kell megtölteni, le kell mérni, ki kell üríteni, újra meg kell mérni és égető bélyegzőkkel kell ellátni. Ha mindehhez napszámokat alkalmaznak egész napra, akkor a költség ismét sokra ugrik, míg a hordójelzők régen maguk végezték el a durvább munkát is. Szóval, igen különös hivatalokká fajultak a hordójelző hivatalok.

Zalavármegyében is több helyen szerveztek ilyen hivatalokat, melyek az új rend szerint 3—4 éve állanak. A vármegye most azt látja, hogy a hivatalokra ráfizet, mert az évtizede tartó csapások miatt bortermés nincs, tehát hordót sem kell jelezetni. Például az alsólendvai hordójelző hivatal három és fél év alatt 3029 korona kiadással járt, de csak 542 koronát vett be. Tapolcán, az ország egyik legnagyobb bortermelő és borkereskedő központjában 4610 kor. volt a bevétel, a kiadás pedig 5629 korona. A vármegye — kivéve a kanizsait — mind a hat hordójelző hivatalára

csunyan ráfizet. Árvay Lajos alispán ezért felhívta az egyes hordójelző központokat, hogy a különbözőzet fedezzék. Alsólendva város hajlandónak is nyilatkozott erre, de csak egy évig, azaz 1914. dec. 31-éig terjedő időre. Ha addig a hordójelzés ügyét rendezni nem sikerül, megszűnik az alsólendvai hivatal. És megszűnik a többi megyei hordójelző hivatal is.

Az alispánnak a zalaegerszegi, tapolcai, sümegi, keszthelyi és alsólendvai hordójelző hivatalok megszűntetésére vonatkozó leirata a megye szőlősgazdái és kereskedői között nagy nyugtalanságot keltett, mert érdekeiket az nagyon sérti. A törvény ugyanis azt mondja, hogy bort, szeszt csak jelzett hordókban szabad forgalomba hozni. Ha tehát például Tapolcán vagy Alsólendván egy idegen vendégfogó vagy kereskedő bort vesz, akkor a hordókat előbb Nagykanizsára kell küldeni jeleztetés végett. Mindez a kereskedelemre benítőlag hat, egyesekre pedig súlyos csapást jelent.

Ezért rá akarunk mutatni, hogy miként lehetne a kérdést közmegelőzésre megoldani. Először is vissza kell vonni azt a kijelentést, hogy a befolyt jövedelem nem vállalhatják el a hivatal ellátását. Végre is az mindenkié magánügye, hogy kisebb jövedelemért akar-e szolgálni? Inkább adjanak kisebb jövedelmet, semmint valakinek egészen el kelljen vesztieni az évtizedekig viselt állását.

Amíg a régi rend volt, a jelzések díjai valamivel magasabbak voltak. Az új rendelet azonban egy kis hordó jelzéséért csak 15 fillért állapít meg. Ez igazán kevés azért, hogy a hordót vízzel megtöltsék, lemérjék, kiürítsék, ismét megmérjék, kilenc darab égetőbélyegző megtűzésére végett tűzt rakjanak, a bélyegzőket a hordóra süssék, azt ellássák még három hideg ütőbélyegzővel is. E műszaki munka után a hordó adatait elkönyveljék, a díjról csekket állítsanak ki, szelvényt adjanak stb. Nincs olyan ember, aki ennyi munkáért sajnálna 30 fillért. Ha a díjat a régi mérsékelt mértékig állapítanák meg, akkor a hivatalok jövedelme szaporodnék s a megyéknek nem kellene annyit ráfizetni.

E két javaslat mellett tovább is fennállhatnának a hivatalok, melyekre a bortermelő gazdáknak és kereskedőknek feltétlen szüksége van.

A kérdésre ráirányítjuk az érdekelte körök figyelmét, mert ha a hivatalokat megszüntetik, akkor már nehezebb lesz a visszaállításuk.

A megszüntető határozatokat felebbezők hozzák fel megokolásul azt, hogy a vármegye pl. a járásorvosi és alispáni állásokra is ráfizet. Azok sem jövedelmező hivatalok. Az államnak azt sem szabad nézni pl., hogy a törvényszék hajt-e jö-

vedelmet? A hordójelző hivatalok is a közérdekből szükségesek. Ha a vármegye és a község ráfizet is, ez nem olyan nagy baj, mintha a bortermelés és kereskedelem érdekeit benítja meg és existenciáikat tesz tönkre. Ha másképp nem lehet, pótdából fedezze a vármegye a deficitet. Szegény szőlősgazdáinknak csak az hiányzik, hogy ha némelykor terem egy kis boruk s ha némelykor el tudják adni, akkor mértékökre kelljen a hordót jeleztetés végett elküldeni. Így többé kerül a költség, mint amennyit a hordó ér. Elég csapás van eddig is a hazai bortermelésen, még csak az kell, hogy ilyen akadékoskodásokkal is tetézzék.

Lorándy Tivadar meghalt.

Az „Alsólendvai Híradó” íróinak kised csapata a múlt héten megfogott egyvel. Egyik legértékesebb és legregőbb tagja dolgos gárdánknak, Lorándy Tivadar nincs többé, pénteken reggel lakóhelyén, Tatán örökre kiesett kezéből a toll. Egy munkás, tartalmas, színes élet után tett pontot a halál Lorándy elhunytával. Egy apostol szíve dobbant utolsó, egy apostol, aki 35 esztendőn át a színpadról és az újságok hasábjairól hirdette a magyar kultúrát.

Lorándy Tivadar nemcsak lapunk hasábjairól ismert az alsólendvai közönség. Színes volt, s mint Fehér Vilmos színtársulatának rendezője és egyik erőssége, több ízben játszott városunkban, ahol fiatal nevével együtt sok kellemes percet szerzett közönségünknek. Harmincöt évi színészkedés után 1910. nyarán lépett utoljára színpadra s utolsó fellépésekor — Tapolcán — intim, de annál érzősebb ünneplésben részesítették kollegái és a közönség a nyugdíjba vonuló öreg művészt. Szegény barátunk akkor rengeteg élettapasztalásával és kinzó gyomorhajával Tatára vonult vissza, honnan elég sűrűn kereste fel lapunkat — melynek szerkesztőjéhez a régi barátság szála kötődött — irodalmi dolgozataival. Gyomorbaja az utóbbi időben annyira elhatalmasodott, hogy operáitani kellett magát. De már ez sem segített, Lorándy pénteken reggel megszűnt élni. Gyermek nem volt, csak özvegy hagyott hátra, akit a porig lesújtott férje halála.

Alsólendvára másnap érkezett meg a halálhír, amely Lorándy ismerősei körében ösztöne részvétet keltett. — Lorándy halála mély gyász a magyar színészetnek, amelynek egyik oszlop tagja volt, s súlyos gyász reánk nézve, mert mi benne egy ösztöne, jó barátot s a hirliapírásban egy elsőrendű erőt veszítettünk.

Lorándy színes, tartalmas életéből közöljük a következő adatokat:

Lorándy Tivadar (családi néven Laurenty) 1855-ben született Pozsonyban. Atyja a pozsonyi közigazgatásnak tisztviselője és a pozsonyi „Toldi kör” alapító tagja volt. Iskoláit Pozsonyban végezte. Szülei orvosnak szánták, de őt nem hagyta nyugton bohém természet és szülei ellenzése dacára 1874-ben a színi pályára lépett. Előbb Wawra és Kochlow pozsonyi, majd S. Wogler, Stolz Ede és Bruckner bécsi énektanároknál nyert zenei és ének kiképzést az operai szakra s mint ilyen, a bécsi Burg-színház ösztöndíjas tagja lett. Később a drezdai, müncheni s végül a velencei színházaknál működött, míg végre négy évi külföldi sikerei után egy akkori színgazgató, Stupa Andor meghívására hazajött Magyarországra és bejárva a vidék első városait, ugymint Kolozsvár, Kassa, Miskolc, Győr, Sopron, Pécs stb. városokat, mint tenorista és rendező, gazdagította megkezdett diadalát. Zenei képzettségénél fogva időközben mint dirigens karmester is működött s ez időben több sikerült zeneszámot is komponált. Lorándy ezenkívül a darabok fordítása terén is erős tekintélyt volt, valamint abban, hogy sok évi rendezői működésénél fogva egy nagy generációt nevelt a színészetnek. Harmincötévi színészkedés után kérelmére a színész-egyesület 1910. június 15-én nyugdíjazta, amikor Lorándy, mint a Fehér Vilmos fele színtársulat egyik erőssége, Tapolcán lépett fel utoljára a „Kornevili haragok” Gáspár apó szerepében. Ez alkalommal színésztársai és a tapolcai közönség intim, de annál melegebb ünneplésben részesítették a távozót. Lorándy nyugdíjazása óta fiatal nevével, szül. Tóth Iónkával, lapunk kedvestollu munkatársával, a pest megyei Tatán élt csendes visszavonultságban, mignem most földi szenvedéseitől megváltotta a halál.

Öreg jóbarátunk, nyugodj békével! Emlékedet kegyelettel fogjuk megőrizni!

doztalan öltözékű ember volt, ki mámorosnak látszott, mert belépve, a falhoz támaszkodott.

— Mi az? Mit akar megint ez a részeg csavargó? — rivalt rá az egyik. — Nem volt elég, amit tegnap kapott?!

A jövevény felegyenesedett és indulattól remegő hangon szólt:

— Elég volt... Megyek, de előbb azzal a nővel van pár szavam?

— Velem? — habotázott a nő. — Ugyan, kergessék ki ezt a részeg!

— Ki vele! — ordított a társaság és felugorva helyükre, a férfi felé fordultak.

— Vissza! — kiáltott a férfi és egy forgópisztolyt tartott eléjük, mire azok megdöbbenve állottak meg.

— Csak azt akarom tudtára adni ennek a nőnek, hogy azért a bűnömért, hogy miatta áldott lelki feleségemet és gyermekemet elhagytam, bűnhődni akarok!

Alig, hogy e szavakat kimondta, a pisztoly mellének szegve, egymásután kétszer elsütötte. Megtántorodott és a földre bukott. Az ajtóban két hajóslegény volt szemlélője a jelenetnek, kik közvetlenül a szerencsétlen után léptek a szobába. Az egyik a válságos pillanatban odaugrott, de nem bírta az öngyilkost végetes tetében megakadályozni.

Az előbb oly vig társaság kijózanodva menekülni akart, de a két hajós utját állta.

— Hohó! Innen oly könnyű szerrrel nem menekülnék, barátocskáim. Ide mind! — kiáltotta az ivó felé, mire a nép betódult. — Nézzétek e frajtrát ott, nézzétek, az ő te meg ezt a szegényt! Alig néhány hónap előtt hajónkon utaztak együtt. A férfi fizetett és a dáma szórta a pénzt s nyilatalt szegény ördögöt. Most, hogy a pénz el-

foyyott, kitétte a szűrét, hogy e latrokkal mulasson és kéjelegjen. Lájtárok e hitvány bestiát és latrait?! No, mulassatok újítetek halottai tort ennek a szerencsétlennek, mi majd segítünk!...

Ezzel egy székot dobott közéjük. Vad láрма, törés, zuzás, segélykiáltás hallatszott. A bősziült ittas emberek ütöttek, vertek az irritozás zűrvárok közepette... Egyszerre csend lett. Velőtrázó síkollyal egy nő rontott a szobába kis lánykával. Fiatal, halványarcú nő volt, fekete ruhában egy kis szőke lánykával. Mikor megpillantotta a földön fekvőt, ráborult és kétségbeesetten kiáltotta: — Alfréd, Alfréd! Én vagyok, a feleséged és itt van a kis Margitka. Az Istenre kérlek, csak egy szót szólj!...

— Apuka, — siránkozott a gyermek, — menjünk haza!...

A halkdölkő kinyitotta a szemét és végső erőmegfeszítéssel szólt:

— Szegény feleségem, gyermekem... — majd esdő tekintettel fordult az asszony felé: — Bocsáss meg, megbűnhődtem...

— Mindent, mindent megbocsátok, hazaviszlek és felgyógyulsz, — szólt szeretettel a nő.

A halkdölkő alig hallható hangon suttogta:

— Haza... megyek... Az Isten áldjon meg jószágodért, megbocsátottál... Édes feleségem, árva gyermekem, Isten... — vér ömlött szájából, feje lehanyatlott, s iszenvedett.

Az asszony, kezeit összekulcsolva, halkán imádkozott, miközben könnyei patakait említtak le fájdalomtelt arcán. A kis lány, látva édes anyját, mellé térdelt és kis kezeit összetette, nézte a halottat... A munkások levett fővelgel álltak körül a szomorú csoportot, míg az imént még oly vad indulatu hajóslegény odasompolygott és féltérde ereszkedve az imádkozó nő ruháját megcsókolta...

Esetek.

Ellesett mozihiória. — Fából vaskarika. — A járás-bíróság folyosójáról. — Mit hagyott Kossuth a fiaira. — Kérdésben a fetelet. — Fogas kérdés.

Ezt a kis esetet az Urania-mozi egyik előadásán lestem el. Egy leányka egy piramismagasra felrakott tálcán cukrot árul bent a teremben. Jobb ügyhöz méltó buzgalommal és kitartással hordozza körül az édességeket s odakínálja mindenkinek, akinek a zsebében csak sejt egy hatost. A harmadik helyen, jól elől egy öreg néneke, aki talán először van ilyen helyen, már harmadszor akarja megszólítani a leánykát, de mindig az akarásnál marad. Végre mikor negyedszer is arra kerül a cukros leány, nagy bátortalanul megszólítja: — Osz! mennyiért adna, ides lelköm, egy olyan stanclic cukrot az unokámnak?

— Husz fillérért, — felelte a leány.
A néneke ezt drágának találja, töpreng egy darabig, aztán kisvártatva rámutat egy ugyanolyan stanclic cukorra, mint az előbbi volt s megszólal: — Hát ez a másik is annyit kóstál?
— Az csak tíz krajcár, — volt a válasz.
— No, annyit adok érte, — szólta a néneke s aztán szó nélkül kibuberálta a tíz krajcárt.

A helybeli divatruüzletbe szombaton bemegy egy cselédeány. Férjhez ment a kisasszonya s az újdonsült férjnek egy nadrágtartóra volt szüksége. A cselédet tehát elküldték a boltba nadrágtartót venni.

— Kérek egy hőzentrágeret, — mondja a cseléd.
— Kinek viszi? — kérdezi a kereskedő.
A leány gondolkodik egy ideig, hogy hogyan fejjeze ki magát, aztán felragyog az arca, mikor végre kisúti: — Hát a kisasszonyunk urának viszem!...

Ennek a jőzű kis esetnek a járásbírósaági folyosó volt a színhelye. Szereplői pedig: járás-népszerű járásbírók és egy ügyvédjelölt. A járás-bíróknak van egy ötkoronása, ellenben nincs aprópénze, hogy vehetne egy újságot az újságos nénitől, akitől pedig mindennap szokott venni egyet. Miután a néni a legjobb akarattal sem tud visszaadni az ötkoronásból, a bíró kimegy a folyosóra, hogy ott talán majd akad valaki, aki felváltja apénzért. A folyosón őszetalálkozik egy ügyvédjelölttel s azt megállítja: — Legyen szíves, kedves doktor ur, váltsa fel az ötkoronámat.

A megszólított válasz helyet azt kérdezi: — Mondja bíró ur, panasznap van ma?
— Nincs. Miért? — érdeklődik a bíró.
— Azért, mert bepanaszolnám, amiért meggyanusít, hogy ilyenkor ötkoronám van...

Egy unalmas téli este én így szólt a nagyapám: — Gyerekek, hát az tudjátok-e, hogy mit hagyott két fiára nemzetünk szemefénye, a nagy Kossuth?
Persze találgattuk, de nem tudtuk kisútni. Az öreg vett egy ceruzát és szólt: — Kossuth Lajos született 1802-ben
Meghalt 1894-ben. Ez a két szám összeadva kitesz 3696-ot. Most ezt osszuk két részre, mert Kossuthnak 2 fia volt: 3696 : 2 = 1848.
Tehát mind a két fiára az 1848-at hagyta.

Régi, de józű hiória.
Itt Zalában egy régi nemesi birtok új földesur kezére került. Egészen új földesur kezére. Aki a telet Pesten, a Lipótvárosban szokta töltötni. Joviális, leereszkedő ember az új földesur, még se szeretik valami nagyon a birtok régi cselédei. Pedig szívesen elbeszélget, sőt tréfálkozik is velük. Persze a maga módjára, pesti módra. Egyszer tréfálkozva azt kérdezte az egyik bérésétől: — János, mondd csak, szeretnél te ur lenni? — A bérés röviden válaszolt. Kérdésel: — Hát a nagyságos ur?...

Egyik fővárosi lapban olvasom, hogy egy aviatikus megbüntettek ötven koronára, mert az aeroplánjával elütött egy tehenet.

Kérdés: mit keresett az a tehen a levegőben?

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

Feleségem névnapjára.

Mit adjak Néked, édes, szép Szerelmem,
Mit adjak Néked ezen a napon?
Szegény szívemnek é szent ünnepeimén
Mivel adozok Néked, Angyalom?
Szegény vagyok, nem rakhatok én kincset
Labadozhat it, é földön, Edesem;
De van nekem egy országom, amelyben
Labbal taposhatok fénylő kincsekben...
Jőj, élvezetiek hímes tünderszármány
Szeg álmország legszebb tájára,
Oh, sokkal jobb ott, mint e durva földön,
Ott nem fog fájni lelkünk nyoma!
Jőj, élvezd az a boldogság nonyába,
Hol nem lesz más, csak hű szerelmi láng,
Oda nem kiser az ügyesség, arányom,
Csupán az Isten fog vigyázni ránk!
Együtt élünk mi ketten ott — örökké!
Együtt bolyongunk be a völgy s hegyet;
Utunk virágoll lesz benőve végig,
Ott nem találunk majd tovisseket.
Királynőm lesz ott, szívem királynője,
S Tied minden, mit átom alkotott;
Paradicsomkert minden ekkésége,
Melyben az első ember lakott...
Virág a réten mind Neked viragzik,
Madar az ágon mind Neked dalol,
Virágmezőben, édes madár-dalban,
Rिंगó karomon nyugton alhatol.
Szívesked, ugy-e, boldogságra vágyott?
Nem hordozok hát kincseket Néked,
Mert hűs gyémántok s gyönyönek ragyogása
Tudom, boldoggá nem tesz Tegedet!
Nagyobb kincs van a mi szívünkbe zárva,
Aranyál, gyöngynél szebben is ragyog.
Távol van az a földi durvaságtól,
Távol, mint egen folyó csillagok!
A boldogság az, hű szerelmünk lángja,
Kincs, melyet pénzer senki sem vehet,
Mi után vágnak hat límas királyok,
De azt elérni könnyen nem lehet.
Mit adjak Néked? Oh, nem adhatok mást,
Csupán szerelmem fénylő gyöngyvit;
Tudom, hogy ez tesz oly boldoggá Téged,
Milyenné nem tesz tulvígá hit...
Szívet adok im, é szerelmes szívet,
Amelynek minden dobanása zavir,
Szívet, amelybe képed van bezárva,
Amely Teérled mindent veszni hagy!
Élj hát soká é s boldogban, Szerelmem,
Lelkem lesz majd az őrző szellemed,
Mégov veszélytől é s csüggedésben
Az ad majd mindig új erőt Néked!...

BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

Nincs pénz,

elvitte a háborus veszedelem. Hogy mennyire igaz ez a mondás, amiért sírok én, sírsz te és sír ő, azt most komoly, alaposan feldolgozott adatokkal bizonyítja a statisztika. És pedig nem a pénzügyi vagy közgazdasági körökből, hanem az életből, a magunk életéből merített adatokkal. A statisztikához itt elsősorban — az anyakönyvvezető szolgálta az anyagot. Hogy most általában nehezebben házasodnak az emberek, mint régen, azt tudjuk jól. De pontosan megállapítható, hogy tavaly ilyenkor sokkal több házasságot kötöttek, mint az idén. Ebben a goncterhes esztendőben már a gyökere is elfagyott annak a rózsafának, aminek a virágiból Hymen láncait fonják, nem volt pénz és kedv a bálozásra, nem ment az üzlet, nem sikerültek a vállalkozások, a pénzes emberek nem mertek megkockáztatni semmit, nem nőtt a tőke, s határozottan rossz idő járt a házasságra is. A fiatal emberek feje fölött függött a mozgósítás, a behívás Demokles-kardja, apaitikus, dermedt vegetációban teltek el a téli hónapok. Májusban 18.621 pár kötött házasságot, éppen 542 párral kevesebb, mint tavaly. Az év első öt hónapjában pedig 6514 házassággal kevesebbet kötöttek az idén a tavalyihoz képest, ami — különösen a férjhezmenendő leányok szempontjából — végtelenül elszomorító.

S annál elszomorítóbb, mert a házasságok száma évről-évre fogy. Még megérjük, hogy majdan a házasságra, mint egy rég divatját mult dologra emlékeznek vissza a jövő emberei.

— **Eljegyzés.** Grassanovits Ottó, városunk népszerű és közbecsülésben álló főjegyzője, jegyet váltott Szijártó Ilonka urleánnyal, Szijártó Géza lendvavásárhelyi postamester kedves leányával.

— **Megjuttalmazott tanítók.** A földművelésügyi miniszter a gyümölcsstermesztésnek a községi faskolák utján való előmozdításáért Kaczun Ignác muraszardahelyi és Cserny Béla sümegecsehi tanítókat 200—200 korona jutalomban részesítette.

— **A megyei állandó választmány ülése.** Zalavármegye állandó választmánya az 1914 évi háztartási költségvetés összeállításá s a gyám-pécutári számadások megvizsgálása végett f. hó 23-án ülést tart. Szeptember 1-én is tart ülést az állandó választmány, amikor is a septe. 9-iki megyei közgyűlésen felveendő ügyeket tárgyalják.

— **Halózas.** Babochay György ügyvéd, Nagykanizsa város nyug. polgármestere, szombaton reggel elhunyt 79 éves korában. Vasárnap délután temették igen részvét mellett.

— **A vasárnapi football-mérkőzés.** Kedvezőtlen előjelekkel folyt le vasárnap az Alsó-lendvai Sport Club versenye a perlaki labdarugó-egyesület tagjaival. A verseny rendkívül gyéren volt látogatva az ugyanakkor végbement temetés és a fenyegető eső miatt. A játékosok hangulata, valamint a kisérszám publikumé is nyomott volt. Pedig megérdemelte volna a vendég bajnoksapat az érdeklődést, mert valóban oly szép összjátékot produkált, amilyet elérni valódi vágya lehet az A. S. C.-nak. Csapatunkon azonban máris látszik a szorgalmas tréning; jóval többet tudtak, mint a csáktornyaiakkal való mérkőzéskor. Egy súlyos hibájuk azonban volt: nagyon lusták és kedvetlenek voltak. Kétségtelenül ez is egyik oka volt annak, hogy a mérkőzés 4:0 arányú győzött a lendvaiak rovására. A kitűnő center, Horváth vasutas, nagyon hiányzott csapatunkból, dacára annak, hogy a perlaki Michel két erős középpjátékosunkkal szemben nem igen érvényesülhetett. A versenyen a bírói tisztelet Singer Izsó helybeli bórkereskedő töltötte be, kinek nagy érdeme van abban, hogy a verseny lefolyása oly sima és szép volt.

— **Alsó-lendvai footballisták Perlakon.** Az Alsó-lendvai Sport Club és a Perlaki Ifjusági Labdarugó Egyesület tagjai között — kedvező idő esetén — ma délután revanch-mérkőzés lesz Perlakon. Footballcsapatunk, Singer Izsó versenybíró vezetésével, a ma délutáni vonattal utazik el az érdekesnek ígérző mátschre.

— **Szabadságoljálk a tartalékosokat.** A katonai hivatalos lap jelentése szerint a Boszniába, Hercegovinába és Dalmáciába behívott tartalékosokat hazaengedik. A szabadságolások már meg is kezdődtek.

— **A tanítók gyűlése.** A Zalavármegyei Általános Tanítótestület szeptember 6-án Zalaegerszegen, a vármegyeház nagytermében rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Emlékezés Ruzsicska Kálmán dr. elhunyt kir. tanfelügyelőről. Felolvasás Szalay Sámuel, zalaegerszegi tanító. 3. A modern iskolákról. Brauner Lajos csáktornyai igazgató-tanító felolvasása. 4. A kised ovónók egyesületi szervezkedéséről. Hüll Czeziilia csáktornyai óvónó felolvasása. 5. Az Eötvös-alapról. Németh Jenő zalaszentmihályi igazgató-tanító előadása. 6. Az énektanításról. Harkai Nagy Lajos, az énekes zeneoktatás országos szakfelügyelőjének előadása. 7. A központi választmány előterjesztései és az előre bejelentett indítványok.

— **Halálos bányászercsétlenség.** Súlyos szerencsétlenség történt a badacsonyi bazaltbánya nemestördemici bányatelepén. Egy hatalmas sziklatömb lezuhant és két munkást maga alá temetett. A két munkás meghalt. Néhány nap előtt robbanások folytak a bányában. A bánya vezetősége nem adott megfelelő számú dinamitpatront és így egy hatalmas bazaltömb függve maradt, anélkül, hogy lezuhant volna. Hiábavaló volt a munkások figyelmeztetése, a szerencsétlenség szombaton tényleg bekövetkezett. A két munkás közül Liezky András azonnal meghalt, Takács András azonban tizenhat órán át, késő estig feküdt összetört tagokkal a szikla alatt, anélkül, hogy orvosi segítséget részesült volna. Reggelre ő is meghalt. Az ügyészség vizsgálatot indított.

— **Jégeső.** Alsó-lendván tegnap, szombaton ebédután kisebbszerű jégeső esett rövid ideig. A jég semmiben sem tett kárt.

— **Egy kedves földink sikerei.** Az Erdes Ujság legutóbbi számban van egy néhány sikerült fényképfelvétel a budapesti nyári szinkór tagjairól. A színésznők és színészek közül egy ismerős, bájos alak tűnik szemünkbe, aki senki más, mint Kovács Viola, a pár évvel ezelőtti városunkban elhalt Kovács János ügyvéd kedves leánya, aki bájos megjelenésével, tehetséges játékaival s különösen jól iszlóval, remek althangjával rövid időn belül a fővárosi közönség dédegetett kedvence lett. A még csak 19 éves, fiatal művésznő — aki, mint halljuk, rövidesen a m. kir. Operaház tagja lesz — még sok szép sikernek és ünnepelettesnek néz elébe, ami kétségtelenül dicsőség lesz a mi városunkra nézve is.

— **Katonai táviró-gyakorlatok.** A miniszter közölte a vármegyével, hogy a közeli napokban Veszprémből kiindulva, Zalamegye át Somogyban katonai táviró-gyakorlatok tartanak. Főhívja a miniszter a figyelmet arra, hogy a lefektetett táviró vezetékek megrongása szigorúan büntetendő s ezért a közönséget a vezetékek építésben tartására figyelmeztetni kell.

— **Az alsólendvai vízhiány.** Az idei nyár beköszöntekor kellemetlen meglepetés érte Alsólendvát Egy szép napon a kutakból úgy elfűnt a víz, mintha kimerték volna. A város előjárósága annak idején táviratilag fordult tanácsért a szombathelyi kulturmérnöki hivatalhoz, mert senki nem tudta biztosan, hogy mi idézte elő — az idei egyáltalán nem száraz nyárbán — a kutak kipadását. A kulturmérnöki hivatal esakhamar meg is fejtette a rejtélyt. Megállapította, hogy Alsólendvát a legtöbb kut talajvizből táplálkozik, a talajviz pedig nálunk oly magasan áll, hogy a városunk alatt elvezető patakok kiásásával a talajvizet levezették s így a kutak tápát nem nyerhetnek. A kulturmérnökség megállapította még, hogy a vízhiány megszüntetésének egyedüli módja az lenne, ha a kutak medrét kimélyítenék. Ezt a tanácsot a város — ugylárszik — meg is fogadta, mert mint láttuk, a múlt héten a városi közkutak kiásását megkezdték. A kulturmérnöki hivatal s a város ettől a művelettől remélik az alsólendvai kutak meddőségének megszűnését.

— **Az alsólendvai ipartestület s a soproni iparkamara** cím alatt multheti számunkban minden kommentár nélkül közöltük a soproni iparkamara választás a helybeli ipartestület kérdésére. A kamara választásra vonatkozólag most a helybeli iparkamara igazgatósága — a közönség helyes tájékozása miatt — a következő sorok közlésére kérte meg lapunkat: „Az iparkamara igazgatósága kijelenti, hogy sohasem vindikál magának az Ipartestület felett felsőbbbségi jogot, csak az iparkamara érdekében figyelemzette az Ipartestületet a tanoncok időelőtti felszabadításánál követt szabálytalanságokra. Az iparkamara választás különben csak igazolva az iparkamara igazgatóságának az Ipartestülettel eme kérdésben között állaspontját.”

— **Éltnők az Alsó-utcai koleratelep.** Ót esztendőn át merényleteztek az egészségünk ellen azok a bűzös, feketekávészínű porcsolyák, amelyek a város alatt elvezető betoncsatornák kifolyóiból ömlöttek ki s undorító módon ott terpeszkedtek szét az Alsó-utcai kertek végében. Rengeteg sok panasz, sürgetés és apelláció után végre megszűnik városunk közegészségügyének e szegénye. A város ugyanis egy, a kertek alatt elvonuló mély árok ásásával vezeti be a csatornákból kifolyó szennyvizet a legközelebbi patakba. Az árok ásási munkálatai már hetek óta folynak s ha az idő megengedi, mihamarább be is fejeződnék.

— **Hatezer koronás pályadíj.** Összesen hatezer koronát tesznek ki azok a pályadíjak, melyeket „Az Erdes Ujság”, ez az oly gyorsan elterjedt és népszerűvált képes hetilap, irodalmi, művészeti és szociális pályakérdésekre kitűzött. A pályadíjak között szerepel egy meleg szociális gondolat formájában egy 2000 koronás díj is, melyet a lap közönségének ítélete alapján a legszebb magyar árvalány fog hozományul kapni. Az Erdes Ujság ugyanis melynyomás borítékain, melyeket a közönség annyira megkedvelt, le fogja közölni a pályázók szép árvalányok arcképeit (persze nevek nélkül, mert Az Erdes Ujság ocsó szenzációkra nem pályázik) s nyertes az az árvalány lesz, akire 1914 február 1-éig a legtöbb szavazatot esik.

— **Szomoru számok.** A központi statisztikai hivatal most számol be az idejé június hónapról. Szomoru ez a beszámoló magáról erről az egy

hónapról is és még szomorubb a vele lezáródó félesztendőről. Csökkent a mult esztendőhöz képest a születések száma 7470-nel, emelkedett a halálozások száma 3029-el s emelkedett a kivándorlók száma magában június hónapban közel ezerrel. Így aztán tizenegyezeren felül van az a szám, melyet emberanyagban veszteségként elkönyvelhetünk. Pedig az abnormis időjárás, a velejáró rengeteg anyagi kár bizonyos, hogy még növelni fogja ezt a számot. Szomoru számok a statisztika számai az országra.

— **A zalamegyei tűzoltó-szövetség f. hó 24-én délelőtti 11 órakor** Keszthelyen, a város-háza nagytermében tartja az évi rendes közgyűlést. Targysorozat: 1. Elnökség jelentés s lefolyó két év eseményeiről. 2. A zárszámadások beértesztése és megvizsgálása, ugy az ezzel kapcsolatos szövetségbizottsági jelentés tárgyalása. 3. A jövő két évi költségeloirányzat megállapítása. 4. A megyei székhely és a legközelebbi közgyűlés helyének kijelölése. 5. A belügy-miniszteriumtól visszaérkezett módosított alapszabályok 36 §-ának ugy az ezzel összefüggésben álló egyéb §§-ok módosítása. 6. A tisztikar és választmány megválasztása. 7. Netáni indítványok.

— **Tizenegy éves Rózsa Sándor.** Egy vezna, cseenevész tucskát hoztak be a csendörök Nagykanizsára. A fiút horvát Gyulának hívják, tizenegy éves, Nemrég elhatározta, hogy Rózsa Sándor lesz. Tervét végre is hajtotta. Belopódzott Szeptnek községbe, ahol négy házba tört be és e helyeken negyszáz koronánál többet lopott. A lopott pénzzel a tizenegy éves gyerek neki vágott az országutnak. Közben egy cigánykarakával találkozott. Horvát Gyula a cigányoktól lovat vásárolt és így menekült tovább. Délelőtti tíz óra felé ért el a Szeptnekől mintegy ötven kilométernyi távolságra levő Sárvárra, ahol a csendörök letartóztatták. A fejletlen gyermek címükben vallotta, hogy ő csak Rózsa Sándort utánnoztta és ha le nem tartóztajták, az egész Dunántúlt végigjárta volna. Az elvetemült fiút javítóintézetbe küldik.

— **A muraszombati polgári iskola ügye.** A Szeptember esején megnyíló muraszombati polgári iskola ügye nevezetesen fordulohoz jutott. Csütörtökön, folyó hó 14-én volt a két tanári állás betöltése. A választási elnök Pósfay Pongrác muraszombati főszolgabíró volt. A két állásra többen pályáztak. Nagyfontosságú esemény volt ez a választás, mert a most megválasztott tanérok fogják a polgári iskola jövőjét megalapítani.

— **Életmentő urilányok.** A Balaton melletti Gyenesdiáson Hofhauser Ödön főhercegi jószágkormányzó Amina nevű leánya magányosan csónakozott. Hirtelen nagy vihar keletkezett, azonban a leány nem törődve ezzel, egyre mélyebben evezett be a Balatonba. Közben a vihar ereje oly nagyra nőtt, hogy Hofhauser Amina nem tudott megbirkózni vele. A parton állók kétségbeesve látták a fiatal leány halálos veszedelmét. Két nemes szívű urilány, köveskálai Györfly Olga és Malvin csónakba szálltak és óriási küzdelem után, öt kilométernyire a parttól, el is érték a csónakot, melyben már teljesen tehetetlenül feküdt a leány, akit átmentek a saját csónakjukba és mindjárt visszafelé eveztek. Az igazi küzdelem azonban csak most következett. A vihar teljes mértékben dühögött, úgy hogy most már a két életmentő is életveszélyben forgott. Rettenetes küzdelem után azonban két óra alatt eljutottak Balatonberénybe, ahol vonatra ültek és Gyenesdiásra utaztak.

— **Cserkész-fiúk a Vágon.** A budapesti cserkészfiúk első nagyobb vállalkozása egy tutajkírandulás volt a Vág folyón most júliusban. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja, a Jó Pajtás, mely szerető figyelemmel kíséri az ifjúsági élet minden mozzanatát, érdekes beszámoló közöl erről az utazásról a kírandulás egyik résztvevőjéről, sok szép képpel. Ezen a rendkívül érdekes közleményen kívül még számos szép és gyönyörűdött dolgot közöl a Jó Pajtás augusztus 10-iki száma: Lampérth Géza és Józsa Antal versét, Sebők Zsigmond pompás új Dörmögő-kalandját, Berényi László meséjét, a Misi és Feri, Sebők Zsigmond regényének folytatását, Altai Margit gyermek-szindarabját, Rákosi Viktor regényét. A rejtvények, szerkesztői úzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedeve 2 korona 50 fillér, feléve 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad az mutaványszámokat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Üldözök az összeállást.** A belügy-miniszterium a statisztikai hivatal alapján megállapította, hogy a vadházások legnagyobb részben kiskorúak közül kerülnek ki. Ezért a belügy-miniszterium rendeletet intézett az árvaszékekhez, amelyben felhívja őket, hogy a szülők és gyámok

utján hassanak oda, hogy kiskorúak összeállítását megakadályozzák. Főhatalmazta az árvaszékeket, hogy szükség esetén úgy a szülőkét, mint gyámokat büntetéssel sújthassák, szükség esetén a szülőkét a szülői jogok gyakorlását évonhassák.

— **A saját termései bor kimerése.** A pénzügyminiszter konkrét esetből kifolyólag kimondta, hogy a szőlőbirtokos saját termései borának elárúsítása után III. osztályu kereseti adót csak akkor tartozik fizetni, ha az árúsítást kocsmaszerűen üzi.

— **Halálos pofon.** Kajdos Gábor henyci pásztor teheneket özött a legelőn. A tehének tilosba mentek, mire Balogh Gyula birtokos a pásztor összeszidta. A pásztor visszafelélt s erre a birtokos oly erős pofont mért a pásztor arcára, hogy az halva esett össze. A birtokos ellen az eljárás megindult.

Képviselőből török tiszt.

Hir Udvar Ferencről.

— Saját tudósítónktól. —

Udvar Ferenc volt néppárti országgyűlési képviselő, a Vasi- és Zalai Takarékpénztár hírhedt megalapítójáról és vezérigazgatójáról, aki vakmerő bankszedélgései után megszökött, ujra hir jött török földről. Annak idején Szmírnában, török földön elfogták. Festőművészként szerepelt, amikor rátették a kezüket a hatóságok és a konzulátusra kísérték. Udvar Ferenc azóta áttért a muzulmán hitre, beállott török katonának és Csataldzsánál a török seregben elvesztett az őt üldözö hatóságok elől.

A volt képviselő, aki Vas és Zala néppárti körében nagy szerepet játszott, azóta nem halani. A napokban azonban érdekes küldemény érkezett az igazságügyminiszteriumtól a szombathelyi törvényszékhez. Udvar Ferencnek Szmírnában lefoglalt holmiját küldték Szombathelyre, hogy adják ki rokonának, Tarródy Ferenc polgári iskolai igazgatónak, miután a lefoglalás után Udvar Ferenc nem jelentkezett zár alá vett holmijáért. A gardrób érdekes képét nyujja Udvar Ferenc török földön való bujkálásának. Huszonöt élesre vasalt nadrág, százharmen nyakkendő, átört harisnyák és az elmaradhatatlan monokli bizonyítják, hogy az eleganciával ott sem hagyott fel a bujdosó volt képviselő. De a gavallér öltönyök mellett ott van a zsíros kaftán, amelyben zsidóként szerepelt az egykori néppárti vezér, hogy elterelje magáról időnkint a figyelmet. Egy sereg detektív-könyv volt ugylárszik Udvar vasmánya és hogy azokból tanulmányokat folytatott, azt bizonyítják a vaspántos ládában talált ájszakállak, török, revolver és töltények, amiket szintén elkoboztak tőle. Udvar festőművészmivoltát néhányszor vázlat, de annál elegánsabb három öltöny bársonyruha, festői felszerelés, festőtásor ábrázolta, ami szintén a lefoglalt bűnjelek között van.

Udvar Ferenc, aki Udver bég néven a török csapatok közé állott és Csataldzsánál tiszti rangot szerzett, mohamedán létere megmenekült az európai hatóságok üldözésétől, és abból, hogy lefoglalt tárgyaiért, amelyek miként az igazságügyminiszter is megállapította, bűnjelekül nem tekinthetők, nem jelentkezett, rokonai arra következtettek, hogy a kalandsó multu volt képviselő Csataldzsánál elesett és hősi halállal fejezte be viharos pályafutását.

Szerkesztői úzenetek.

— **B. Gyurka.** Ma sem tudok többet, mint a mult héten. A lapban megint nem találtam semmit, pedig a kíváncsiság már kikézdte az oldalamat. Itj valamit, hogy végre tudjam, mi keszül, miről van szó. Üdvözöllek.

— **L. A. Jövő héten jún.** Maskor is szivesen látjuk. — **Iren és Pista.** No lám, ki gondolta volna, hogy még tárca lesz a dolgoból. Persze, hogy közöljük. A Pistát nem volt nagy kunszt kitárlanunk, de ki az irenke? No de mindegy. Aldáskunk reájuk. Gruss!

— **L. E. Pinkafő.** Talán kapnának valami rövid tárcafelet? Kár lesz azt a tollat olyan sokáig pihentetni.

4967/1913. tkvi szám.

Hirdetmény.

Magyarföld községre nézve az 1892 évi XXIX. tc. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekkönyvekbe való bejegyzése és a telekkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztétlen, ez azzal a felszólítással tétetik közzé, hogy:

1. mindazok, kik az 1886: XXIX. tc. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. tc. 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. tc. 15. §-a a) pontjában és az 1912. évi VII. tc. 34. és 35. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. tc. 7. §-a és 1891: XVI. tc. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1889: XXIX. tc. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteiket hat hónap alatt, vagyis **1914. évi február hó 25-ig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. mindazok, akik az 1886: XXIX. tc. 16. és 18. §-ainak értelmében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. tc. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítését is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1914. évi február 25-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. tc. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeiket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1914. évi február 25. napjáig** bezárólag nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a kiküldöttnek eredeti okíratot adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
Alsólendva, 1913. augusztus 11.

Bíró s. k.
kir. járásbíró.

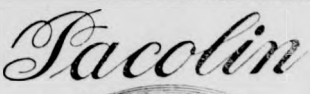
A kiadmány hitelül:

Róság
kir. telekkönyvezető.

Pergament-papír

befőttes üvegek bekötéséhez
a legolcsóbb árban kapható

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Pacocroolin-PEARSON.
Egy erős hatású fertőtlenítőszer, különleges angol anyagból előállítva, nélkülözhetetlen minden házban és istállóban.

Állandó használata által megóvjuk magunkat fertőző betegségektől.
Kérjük az állatorvos véleményét az istálló rendszeres fertőtlenítésének értéke felől!

Mindenütt kapható!
Óvakodjunk értéktelen utánzatoktól és kérjük határozottan

PACOLIN-PEARSON-t

csakis ilyen olmozott dobozokban.

Legolcsóbb fertőtlenítés!
Csak Pearson fele készítményt használjunk.

PACOLIN	MEDOL	CREOLIN
1 kg K 150 (rüh elleni szer)	100 gr 60 f.	1 kg K 2-40

Mindenütt kintételve!
Utóbbi kintételesek: Arany erem és tiszteletdíj Turinban, Dreuzában, Brüsszel, Rio de Janeiroban. Használati utasítás és vélemények sok évi használat eredményeiről a lerakónál kaphatók.

Kapható Alsólendván Fuss F. Nándor
gyógyszertárában.

Alsólendvai uricsalád egy
jó házból való polgárista
fiut teljes
ellátásra
elfogad szerény díjért.
Szigoru felügyelet. Cim a
kiadóhivatalban.

Tersztenyák István

szobrász és kőfaragómester
Alsólendva, Szentjános-u. 8.

Ajánlja raktáron levő összes bel- és külföldi

SIRKÖVEIT.

Elfogad minden e szakmába vágó munkát, ugymint: sirboltok- és sirkeretek készítését s épületdiszítést. Utikeresztek és szobrok készítését és javítását, valamint betüvést és aranyozást elvállalom.

JUTÁNYOS, SZOLID ÁRAK!

SAKSZERŰ, PONTOS MUNKA!

Tersztenyák Istvánné értesíti a n. é. közönséget, hogy Alsó-

géparisnyakötödét nyitott,

ahol harisnyafejeléseket, javításokat s új harisnyák készítését jutányosan vállalja.

Kiadó lakás.

Alsólendván, a Szentjános-utcában egy lakás, mely áll: két szobából, egy fél konyhából és kertből, kiadó.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

őzv. Bíró Györgyné, Alsólendva
Szentjános-utca.

A lendvai közvilágítás

ügye — sajnos — még máig sincs megoldva, de azért Ön pompásan világíthat, ha vesz egy jól világító villamos

zseblámpát!

Vakító fényt adó zseblámpák a legtartósabb s legegánsabb kivitelben! A legjobbknak elismert „Heliophor“ elemek legolcsóbb árban elárúsítása:

Balkányi Ernőnél A.-lendván.

Állami tisztviselők, tanítók

fizetési nyugtája a legujabb minta szerint elkészült s darabonkint is kapható BALKÁNYI ERNŐ nyomtatványraktárában Alsólendván.

A legjobb magyar

szakácskönyvek

igen jutányos árban kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Alsólendván, a Főut legszebb pontján

egy szépen butorozott utcai uri szoba

villanyvilágítással azonnal kiadó.

Bővebb felvilágosítás kiadóhivatalunkban nyerhető.

Lampion, konfetti, szerpentin, képeslevelezőlap

nyári multságokra a legolcsóbb árban és
a legnagyobb választékban vásárolhatók:

Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és koci-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivá-

natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u

LEVÁSICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár

china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb

vászték vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURCSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és

szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és

butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási

forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SCHWARCKÁROLY bőrkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TÜSKÉ FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirkőraktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és

cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenclad fás és zöld

szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-
féle cipő raktára

WALTERSDÖRFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszufalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Zrinyi”-kávéháza Csáktornyán.

FERÉNCZEK MIHÁLY szállodás és vendéglős

Varasd-Toplica.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkúc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszombat.

GAÁL SÁNDOR, a rédicsi hengergőzmalom bérlelője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HUSNYAK GYULA pékmester, Varasd.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

JERICS IVAN ácsmester és kutszivattyú-berende-
zése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése

Lendvahosszufalu.

KEPE MIHÁLY Hosszufalu. Elvállal mindennemű

betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék

vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsszén-,
koks- és cement-raktár Muraszombat.

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyán.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszufalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damasa.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése

Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pörszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszombat.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és

veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és

pálinka-mérése Nagypalánán.

REINER JÁNOS vendéglős s Petánci savanyúvíz

központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SÁLAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS mûmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRÁS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.